

res še nisva imela... Počutila sva se nemalo butasto, ta občutek pa se je že čez nekaj trenutkov intenziviral do nesluhenih razsežnosti, ko je taisti striček začel razlagati svojim sopotnikom, da ena izmed stezic, ki sva jih očitno vzela premalo resno, vodi k bivaku in da je to dobro vedeti, sicer se zna zgoditi, da ga iščeš malo dlje, kot si nameraval...

Midva sva se z iskanjem zamudila ravno toliko časa, da je bilo za Amfiteater prepozno, zato sva se morala za-

dovoljiti le z nekaterimi bežnimi teoretskimi spoznanji o tem, kako priti za Široko peč in upati na najboljše na skorajšnji skupni turi. Na to, da je sploh ne bo, pa nisva niti pomislila – na koncu sva jo odnesla bolje, kot sva pričakovala. Preizkusa nikoli ni bilo.

In kaj se mi je takrat zapisalo v moj hribovski dnevnik?

»Takole se namreč tudi nabira izkušnje. Samo ni ravno dobro in sebi v ponos, če take stvari počneš preveč pogosto...!«

NAJINI DUŠI STA SE NAPILI PLANINSKIH LEPOPOT SREDOGORJA

ZGODNJEPOMLADANSKA ŠISERNIKOVA POT

ALEŠ TACER

Letošnji februar je potolkel vse rekorde. Takih visokih temperatur res še nisem doživel v tem letnem času, čeprav bom počasi že štirideset let na svetu. To sicer še ni celo stoletje, ampak tudi zapisovalci vremenske kronike za daljše obdobje vedo povedati, da je bil letošnji februar res nekaj izjemnega. In ker je človek že po naravi ustvarjen tako, da mu bolj ustreza toplota kot mrz, marsikdo ne zdrži več v zaprtem prostoru. Tako smo lahko letos že kar zgodaj gledali, kako so ljudje že brkljali okrog hiše. Moški so si našli delo v sadovnjakih, kjer je bilo potrebno obrezovati sadje in vinsko trto, ženske pa so se že sprehajale po vrtu med gredicami in načrtovale, kaj naj bi letos kam vsejale.

Obstaja pa med vsemi temi ljudmi še posebna kategorija, ki jo imenujemo ljubitelji gorá. To so tisti poletni

planinci, ki že ob prvem južnem vetru pričnejo vohljati zrak in jih prvi močnejši sončni žarki odtajajo iz zamrznjenega zimskega dreveža. Mednje spadam tudi sam. Resda se tudi pozimi odpravim kam, ampak to so le krajše ture ali izleti, pravzaprav bolj sprehodi. Tedaj pa, ko je vreme naravnost vabilo v naravo, nisem več strpel.

»Draga ženička,« sem tako oni dan zaklical mili mi polovički, ki se je globokoumno sklanjala nad kuharskimi lonci in ponvami, »kako bi bilo, če se odpraviva na kratek izlet v naravo? Doma itak samo sediva; lahko se zgodi, da se bova še za kakšno kilo zredila. Če pa malo potelovadiva v naravi, bo to dobro za duhá in telo.«

Vedel sem, da bo to prišlo. Kadar se mi zahoče, da grem sam, navadno nimam težav. Kadar pa želim za svojo zamisel navdušiti še boljše polovico, takrat vedno omenim kilogramčke. Saj ne, da bi jih žena imela preveč; prej sem jaz tisti, ki bi mu to lahko poodčitali, ampak boji se jih pa kot hudič križa. In že sama misel, da bi se je utegnil kateri oprijeti, jo spravi na noge in v naravo.

ORLIČI NAD PLANINSKO POTJO

Tako sva se zadnjič, krasnega sobotnega jutra, odpravila z avtom proti Dravogradu. Andrej Pečenko je prejšnji večer napovedal temperature tja do osemnajst stopinj, in to v zadnji tretjini februarja! Ob takšnem vremenu bo pot, ki sva si jo načrtala, gotovo čudovita. Nameravala sva po Šisernikovi poti iz Dravograda do Slovenj Gradca. Za naslednjo soboto je bil predviden množični pohod, pa sva rekla, da bo bolje iti teden dni prej.

V Dravogradu sem parkiral na avtobusni postaji. Oprtal sem nahrbtnik (za oba), raztegnila sva palice in se polna optimizma podala na pot.

Smer, ki sva jo ubirala, je res čudovita. Rdeči krogci te vodijo preko pašnikov in travnikov, po strniščih in seno-žetih, pa v gozd in spet na plano. Spuščajo te v temačne obraščene globeli in te spet dvigajo na sončna pobočja, obraščena z nizko podrastjo. Nad nama je več ur krožila skupina orlov; verjetno sta bila starša, ki sta učila mladiče letenja in vseh drugih za življenje po-

Pokljuka v dežju

SLAVICA ŠTIRN

*Utrujeni koraki,
samotne steze,
sivina neba.*

*Kamorkoli se ozrem,
vse je težko
od kapelj dežja.*

*Planjave trav
z rožami
povešenih glav.*

*Prevzemajo me
sloke in kipeče,
trmaste smreke;*

*ptice spev in
vrtoglavi let
v nebo.*